

DET DANSKE

SPEJDERKORPS

SPUL

1. SILKEBORG TROP

ejdere

ve 1. SILKEBORG FLOK

11. januar 1985

1910

1985

DANMARKS ÆLDSTE SPEJDERTROP FYLDER 75 ÅR

TIL LÆSERNE.

Dette særnummer af SPUL udsendes i anledning af 1. Silkeborg trops og flokkes 75-års fødselsdag den 11. januar 1985. - Bladet fik af redaktionen arbejdstitlen JUBI-SPUL, og det er det senere kommet til at hedde i hele den arbejdsgruppe, der står bag ved de mange arrangementer, som følger i kølvandet af jubilæet.

Historisk gør redaktionen ikke meget ud af de første 50 år af troppens liv af den enkle grund, at daværende tropsfører Kurt Rasmussen på glimrende vis har gjort rede for denne periode i et digert jubilæumsskrift udsendt 11. januar 1960.

JUBI-SPUL

udgives af 1. Silkeborg gruppe under Det Danske Spejderkorps.

I redaktionen.

Frederik Madsen
gruppeleder (ansvh.)

Steen Lauritzen
tropsleder.

Bent Fryland Clausen
midlertidig sekretær.

Tryk: Aps Walni Bogtryk,
Rødkærsbro.

Indhold:

Til læserne	side 2
Til lykke!	side 3
Det danske spejderkorps 1985	side 4
Tropsfører før - Tropsleder nu	side 5
Ulvemøde anno 1985	side 8
Seniorspejdere i 1985	side 9
Juniorer	side 10
Ledere	side 10
1. Silkeborg fylder 75 år	side 11
En gammel fører bladrer i mindealbummet	side 12
Disciplin en æressag	side 14
Hvor går spejderne hen - når de går ud	side 16

Til Lykke!

Jeg vil gerne på byens vegne ønske Det danske Spejderkorps, 1. Silkeborg trop, rigtig hjertelig til lykke med de 75 år i Silkeborg.

1. Silkeborg trop har som en af landets ældste spejdertropper rige traditioner. Troppen er et særdeles positivt indslag i Silkeborgs kulturliv og har været med til at præge byen. Jeg vil gerne takke troppen for, at den altid har repræsenteret byen på bedste vis.

Ligeledes vil jeg gerne takke de mange frivillige ledere, som i tidens løb har været med til at give så mange af byens børn og unge en positiv og lærerig fritidsbeskæftigelse.

Endnu en gang til lykke med de 75 gode år og lykke til i de kommende.

Ernst Thomsen

Borgmester

Det Danske Spejderkorps 1985

Gruppenleder Frederik Madsen redegør for korpsets formål, organisation o.s.v.

D.D.S. er nu som altid en børne- og ungdomsorganisation, som arbejder efter den internationale spejderbevægelses ideer, med det formål at udvikle børn og unge til vågne, selvstændige mennesker, der er villige til at påtage sig et medmenneskeligt ansvar i samfundet.

Hovedelementerne i spejderarbejdet er:

- Oplevelser i et spændende og udviklende miljø.
- Personlig udvikling.
- Samfundsforståelse.
- Patuljesystemet.
- Medbestemmelse og ansvarlighed.
- Learning by doing.
- Friluftsliv.

Det Danske Spejderkorps, der er sammenslutning af Det Danske Spejderkorps (de gule drengespejdere) og Det Danske Pigespejderkorps (de blå pigespejdere) består af ca. 650 grupper (troppe), som er organiseret i 62 divisioner, som igen er samlet i 13 distrikter.

Korpsets højeste myndighed er korpssrådet, som består af civile (forældre) og uniformerede repræsentanter fra divisioner og distrikter.

Den daglige ledelse varetages af korpsledelsen, som består af de to spejderchefer - en af hvert køn - samt af 8 kvinder og 8 mænd - alle valgt af korpssrådet.

ALDERSINDELING M.V.

Medlemmerne af DDS er inddelt i 7 aldersgrupper.

Mikrospejdere	6-8 år
Mini spejdere (ulve og mejser)	8-10 år
Juniorspejdere	10-12 år
Spejdere	12-16 år
Senior spejdere	15-23 år

Hver aldersgruppe har sit eget arbejdsgrundlag, som er udformet på grundlag af korpsets program og principper.

Grupperne i DDS består af en eller flere afdelinger af mikro-, mini- og juniorflok, spejdertrop og seniorklan. Hver afdeling har en leder (fører) og et antal assistenter.

Det praktiske arbejde forestås af gruppeledelsen, der udgøres af afdelingslederne, assistenterne samt gruppelederen.

Gruppenlederen, som vælges af gruppeledelsen, har bl.a. til opgave at formidle samarbejdet mellem

Patuljearbejde.

gruppens afdelinger, at formidle lederes og assistenters uddannelse, at varetage gruppens kontakt til organisationer og myndigheder, og at sørge for et godt klima i gruppen.

GRUPPESTYRELSEN.

Ansvar for gruppens økonomi hviler på gruppestyrelsen bestående af forældrerepræsentanter, afdelings- og gruppelederen samt 1-2 ungdomsrepræsentanter valgt blandt gruppens 15-23 årige.

Forældrerepræsentanterne vælges af grupperådet, der består af forældre til medlemmer under 15 år, medlemmer over 15 år samt medlemmer af gruppestyrelsen, der ikke falder ind under de øvrige punkter.

Grupperådet, der er gruppens højeste myndighed holder normalt et årligt møde i februar.

Til søs på tømmertåle v/ Åkrogen.

DIVISIONEN.

ledes af en divisionsledelse bestående af 2 divisionschefer - en af hvert køn - samt divisionsassistentene, -Afdelingslederne fra divisionens grupper vælger i hver aldersgren 2 divisionsassistenter -en af hvert køn.

Herudover vælger gruppelederne fra divisionens grupper en divisionsassistent for ledertræning, samt eventuelt en assistent for PR.

Udover divisionsledelsen vælges blandt forældrene divisionsrådsformand og kasserer samt eventuelt yderligere civile medlemmer.

1. SILKEBORG.

1. Silkeborg gruppen, der foreløbig er forblevet en "ren" drengegruppe, består i dag af 4 afdelinger: ulveflok (minispejdere), juniorflok, spejdertrop og seniorklan.

Gruppen er medlem af Troldhøj division. Den omfatter foruden grupperne 1., 2. og 3. Silkeborg grupperne Hinnerup, Hadsten, Hammel, Galten og Sejs samt Silkeborg Søspejdere og Silkeborg Tamburkorps.

Troldhøj division er en del af Østjyllands distrikt, som geografisk dækker Århus amt.

Tropsfører før - Tropsleder nu.

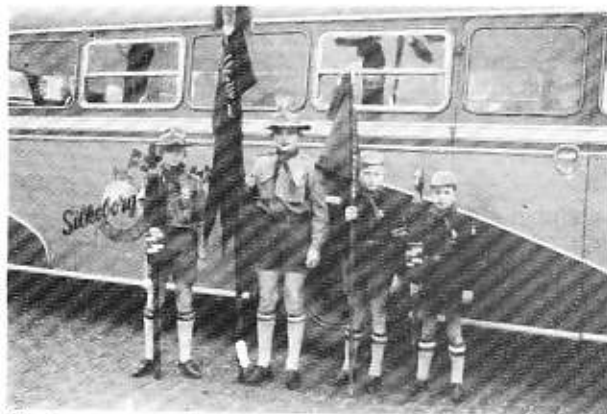
Ved vort 75 års jubilæum er det nærliggende, for tropslederen, der har slidt sine første ulve- og spejderuniformer i 1. Silkeborg i slutningen af fyrrerne og i begyndelsen af halvtredserne, at prøve at trække frem nogle af de forandringer i spejderarbejdet og her navnlig patrulje- og tropsarbejdet, som jeg oplever og ser dem og selvfølgelig med det naturlige forbehold man må tage, når man skal skrive om før og nu, nemlig: at i gamle dage var alting og selvfølgelig navnlig da spejderoplevelser: større, bedre, hårdere og meget mere spændende end de er i dag. - Dengang var der drengespejdere til.

TINGENE ÆNDRER SIG.

Den udvikling, et moderne samfund som det danske har gennemgået i årene efter 2. verdenskrig, har på snart alle områder skabt klare og store omvæltninger på alle dagligdagens spektrere. Det er derfor indlysende at også i Det Danske Spejderkorps er meget anderledes. Sammenslutningen med Det Danske Pigespejderkorps i 1973 gav i alt fald den synlige ændring, at vi sagde farvel til den gamle uniform. De korte bukser, som i min spejdetid var obligatoriske i mindst ¾ af året og altid til de berømte nytårsparader i begyndelsen af januar måned tillige med de farverige gallasløjfer for pigespejdernes vedkommende også de altid hvide handsker, var allerede gradvist afløst op gennem 60'erne af først knickers og senere de blå cowboybukser.

Jeg går tilbage til lidt før jeg blev ulveunge. I Jan Horskjærs bog: Silkeborg 1940-1945 Besat og Befriet, der lige er udkommet, findes et billede fra Kong Kristian den Tiendes 70 års fødselsdag 26. september 1940, hvor der blev afholdt en hyldestfest med faneborg, sang og taler. Billedet jeg tænker på, viser faneprocessionen på vej fra Iskælder-

dalen op gennem Østergade, og tydeligt ses 1. Silkeborgs fane efterfulgt af 2. Silkeborgs faner med hver 4 fanevagter alle i reglementeret uniformer, spejderhatte, brune snørresko, lange sportsstrømper i khaki og korte bukser i tilsvarende farvenuancer og alle med ens opsmågede ærmer til lige over albuen. - I 1984 -44 år senere, hvor vi til Valdemarsdag havde den ære at bære bybanneret, var der ikke en af mine spejdere i korte bukser - og mine tanker sprang tilbage til først i 50'erne, hvor jeg sammen med fire andre unge fra de øvrige uniformerede korps i byen bar bybanneret. Her var der én, der ikke havde korte bukser, en FDF'er i de dengang moderne knickers. Det siger nok noget om vor holdningsændring til den udadvendte optræden.

Reglementerede i spejderuniformen

Jeg kom ind i 1. Silkeborg lige efter afslutningen af 2. verdenskrig på opfordring af min legekammerat Poul Martin Nielsen (Pylle), og vi startede begge i blå bande i flokken, der var ledet af Else Bach.

I hvid bande var der en lidt kraftig, men aktiv dreng - Tykke - kaldte vi ham. Kurt Rasmussen hed han, og han skulle allerede den gang helst gøre tingene bedre end andre, og kunne han ikke det, kunne han altid gøre det anderledes. Denne samme indstilling beholdt Kurt i sin patruljetid, hvor jeg husker ham som en, barsk effektiv patruljefører, frygtet og respekteret i enhver konkurrence, i såvel troppen som i divisionen.

Kurt's arbejde med ørnepatruljen førte den frem til landspatruljeturneringen 1952/53, hvor den, ledet af Peter Olesen, opnåede en flot placering som nummer 6 blandt de ca. 750 patruljer der deltog.

Hjemme på Lyngbygade var stemningen i Falke imidlertid ikke god. Patruljeføreren Jørgen Berg var gram i hu. Det var sidste tropsmøde, hvor patruljerne Ørne, Høge, Glenter og Falke kæmpede om at komme i landspatruljeturneringen.

Turneringen var opbygget over et afrikatema med to faser, første fase "Kipanda" udvælgelsen, og den før omtalte "Wakamba" som den endelige finale. - Falke førte ret klart foran Ørne og med Høge og Glenter kæmpende for i hvert fald ikke at slutte sidst. - Overraskelsen var stor da Ørne indmeldte 2 nye spejdere, hvilket gav Ørne 100 point og nok til at bringe de altid stolte Ørne med i turneringen. - Til gengæld så vi aldrig de to nye spejdere til noget tropsmøde, og det blev der snakket meget om den sommer.

Jeg var ung spejder i Falke under Jørgen Berg, Ib Agerskov og sidst Knud Mondrup Kristiansen som dygtige patruljeførere formelig "skovledere" vi sølv hjem til den gamle patruljestander, hvor den ældste sølvplade var fra midt i 30'erne. Jeg kan dårlig erindre nogen turnering eller klausekrig uden at Falke kom hjem med et eller andet til patruljestanderen, men altid i ærlig konkurrence med de andre patruljer.

I Høge var det Torben Hvidtved Larsen, der bestemte og fra Glenter husker jeg tydelig Hugo Riis Hansen (Raffelbæger) og Per Leth. Der var nok mere konkurrence-præget spejderarbejde dengang, vi lurede på hinanden under afviklingen af løb og konkurrencer, og der blev ikke givet nogen tips eller go-

de råd - det var alle troppen patruljer mod alle, men vi nød det på den måde og havde ingen ønske om at det skulle eller kunne være anderledes, hvis vi skulle lave godt spejderarbejde. Vi var stolte på troppens vejne, når en patrulje vandt og skulle frem og modtage præmien og glæden var meget stor når vi vandt tropspræmier og vi skulle frem med vor store tropsstander, den grønne stander med de mange rævehaler. - Vi var en af de allerbedste troppe i St. Blicher divisionen og altid i kamp om første pladsen med tropperne 1, og 2. Viborg. - Vi havde dygtige tropsførere, jeg husker Herbert Busch (ham var jeg lidt bange for) Børge Jacobsen, der samtidig var divisionschef, Per Ehlern Møller, han kom hjem fra soldat og indførte "Mønstring med cykler" og "klarmeldinger bag fra", hvilket vi så morede os meget over den sommerlejr. Inden jeg rejste fra byen for at påbegynde min uddannelse var J.B. Rasmussen (Ras) Blevet tropsfører. - Af TA må jeg nævne "Pim", Robert og "Basse" og sidst men ikke mindst Anders Eriksen. Alle står de for mig, forskellige som de var i temperament og væremåde, nogen af dem var gode til knob andre ikke og nogen vidste næsten ingen ting om lejrspport, men alle stod de for eksponenter for den rette spejderånd og de har alle været med til at give mig baggrunden for det spejderarbejde jeg prøver at udføre i dag i troppen.

DET GLADE LEJRLIV.

I en af vore spejderbøger udgivet af Det Danske Spejderkorps, Tropslederbogen står: "Giv spejderne oplevelser, som du selv gerne ville have haft". Jeg prøver at give spejderne oplevelser, som jeg har haft, takket være de førere jeg havde som ung i troppen.

Divisionsturnering 1982.

Jeg havde mange store, gode oplevelser som ung spejder i tropen, jeg vil nævne Grenålejren 1951. - St. Blicher divisionen vandt en konkurrence, vi havde udhulet en træstamme, bl. andet ved hjælp af ild, det foregik på en tom byggegrund på Helmsvej overfor Aase og Børge og den indgik som båd på vor bemandede stenalderplads i lejren. Bortset fra et par enkelte spejdere fra Viborg, der var med til at spille stenalderfolk, stod der så vidt min hukommelse rækker, 1. Silkeborg Trop på hele projektet. Jeg husker lejrens store lejrball, der blev ledet af vores Anders Eriksen. Vi sang kanon, og hver gang et nyt hold skulle falde ind, var der tale om flere divisioner og dermed tusindvis af spejdere som Anders startede på en gang. - og det kunne Anders. Så sent som i sommer snakkede jeg om dette lejrball med den gamle "sherif" for Kulsolejren. Han huskede også Anders, når han startede de flerstemmige sange, det var rent fantastisk. Det var også Anders, der sammen med Børge Jacobsen skabte den "rådsild", som stadig lever i tropen. - Det var for mig en dejlig, men også mærkelig højtideligfølelse at åbne rådsilden, som nybagt tropsleder, i august måned forrige år. - Mine tanker måtte nødvendigvis gå tilbage til den første rådsild, som jeg var med til i 1950/51. - Det var også i 1951 jeg var i Jamboree i Østrig. Fra Silkeborg var også Knud Overgaard, Torben Hvidtved Larsen og fra 2. Silkeborg Per Tandrup. Vi var alle i samme patrulje og dygtig ledet af Ove Rørsted fra 1. Viborg, var det en rigtig St. Blicher patrulje.

Der har i 1. Silkeborg altid været god tradition for at deltage i internationale lejre og Jamboreer. - Jeg har fundet ud af, at der siden 1945 har været spejdere fra 1. silkeborg med i følgende Jamboreer:

- 1947 Moisson, Frankrig
- 1951 Salzkammergut, Bad Inchl, Østrig.
- 1955 Niagara-on-the-Lake, Canada.
- 1957 Jubilæumsjamboree, Sutton Park, England.
- 1959 Mt. Makiling, Filippinerne.
- 1963 Marathon, Grækenland.
- 1967 Idaho, USA.
- 1975 Lillehammer, Norge.

Man kan stille det spørgsmål, om de vilkår, hvorunder man arbejder som leder af en spejdertrop i dag, er anderledes end de vilkår hvorunder mine "gamle" tropsførere arbejdede. Selvfølgelig er det anderledes, de demokratiske ændringer hele samfundet gennemgår løbende er også tydelige i spejdersammenhæng. - Jeg får ikke bragt varmt bærvand eller kaffe til "førerteltet" etc. etc.

Det er måske et spørgsmål om demokratiseringen, hvis vi bruger denne terminologi for at beskrive udviklingen, ikke registreres meget hurtigt i spejdersammenhæng, det finder jeg ofte er tilfældet. - Den arbejdsform og de midler, der op gennem 70'erne blev indført i mange spejdergrupper og måske navnlig i korpsets ledelse, hvor man, vel af mangel på kvalificerede ledere, eller dårligt uddannede ledere, fik indført en, lad os kalde det "pæda-

Så "skaffes" der.

goglinie", hvor alle skulle være - åh så lige og hvor der ikke måtte være nogen form for konkurrence, og alt spejderarbejdet fik en tendens til at være beskæftigelsesorienteret. Den form dur i hvert fald ikke.

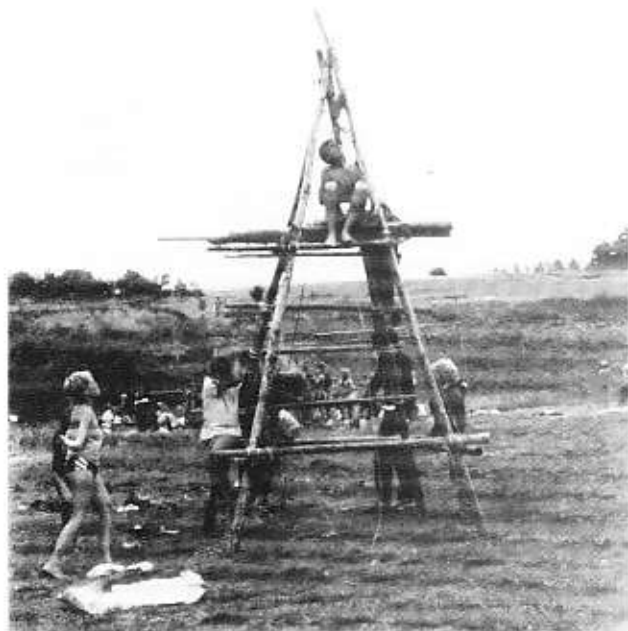
Det er ikke den form for spejderarbejde moderne unge mennesker ønsker at finde i vort spejderkorps, hvilket også stiftelsen af Det Nye Spejderkorps i 1984 er et tydeligt udtryk for.

Jeg prøver at tilgodese alle mine spejders ønsker og ideer med spejderiet, så godt som jeg formår det, og så godt som jeg nu evner at registrere ønskerne. - Alle skal vi have mulighed for at få positive oplevelser med hjem fra møder og ture og skal jeg prøve at trække en rød snor igennem midlerne, vil der på snoren hænge små skilte med ord som:

- Fællesskab, naturoplevelser, fortid
- samtid, fremtid, fantasi, motiver
- ansvar, selvtilid, handling,
- omgangsformer, samarbejde, pli,
- engagement, sammenhold, venskab,
- fællesskabsfølelse, initiativ, normer,
- aktivering, planlægning.

Jeg forestiller mig at disse midler altid har været gældende for at nå frem til målet med spejderbevægelsen - så i den retning er der ingen forskel på før og nu.

Et altid tilbagevendende spørgsmål om hvordan man kan holde ud at være spejder, så gammel som jeg er og hvordan man får tid til det, kan kort besvares med: Lysten til stadig udfordringer, begejstringen ved positiv leg og måske kan det siges bedst med tre vers plukket ud af Volmers Vers i Chr. Winters Hjortens flugt.

Divisionslejr 1983.

Du som har sorg i sinde -
gik ud i mark og lund -
og lad de svale Vinde
dig vifte karsk og sund.
Gak over Høj og Dale
og lyt ved Søens Glar
til Skovens Alvorstale
og Kildens muntre svar.

Var Hjertet fuld af klage
og brused' Blodet vildt
jeg gik mig ud at jage
det yndeligste Vildt-
Det var Æj Hjort og Hinder,
ej Tjerne eller Tjur-
det var med friske kinder-
den vilde, fri Natur-

Jeg vil så nødigt bænkes
i Stuen, under Tag-
der drikkes og der skænkes,
i døsig Fred og Mag.
Langt hellere vil jeg brede
min Dug bagved en Tjørn
på Lyngbegro'de Hede
i Selskab med en Bjørn.

Med spejderhilsen
Steen Lauritzen.

Ulvemøde anno 1985

Af flokleder Ulla Nørskov.

Hej - Daw -

Nu er alle kommet, og vi stiller op i bandeorden. Der bliver meldt klar fra gul, blå og grøn bande.

Derefter går vi over til dagens bandekonkurrence, der om vintren består af f.eks. labyrinter, sætting-sammen, knob, kende sange, kimslege, hvori-
mod vi om sommeren bl.a. kender blomster og blade, dyreefterladenskaber og fugle.

En gang om måneden får bedste bande i bandekonkurrencen udleveret en læderlap til standeren, og heldigvis har de faktisk lige mange sejre.

Næste punkt på programmet er vores junglebogshistorie, som vi af og til afbryder for at give ekstra forklaringer eller snakke om noget, som har relation til det, vi laver.

Ulvemøde anno 1950.

Vi arbejder en hel del med duelighedstegnene, og da ulvene er meget begejstret for de små tøjlapper, erlægger de altid et godt stykke arbejde.

F.eks. ved 1.hjælp var en juniorspejder kommet frygtelig til skade - ved hjælp af øjenskygger og div. andet maling. Han blev forbundet efter alle kunstens regler, men samtidig meget forsigtigt, da han havde meget ondt, og han var ikke sen til at sige AV, hvis nogen ikke var forsigtige nok. Alt endte i grin og latter, for offeret kunne knap røre sig og kunne kun se med det ene øje, så han blev skyndsomt pakket ud og hjulpet op igen.

Vi prøver at få lært nogle forskellige ulve- og spejdersange, men passer på ikke at sprede os for meget for hurtigt, da det er udenadslære for de fleste af ulvene - kun de største kan læse så meget, at de kan følge med i sangbogen.

Er der lege, der passer til vores emner eller er der lidt ekstra tid til overs ved møderne, er det også noget der vækker jubel.

Vi legede en dag Kaptajnen Kommer, hvor man skal gøre specielle ting til hver kommando, og vi forbavsedes over, hvor fantastisk, børn er til at huske. De fleste gange er det komplet umuligt at få de sidste 2-3 til at lave fejl.

Når vi har ryddet op efter aftenens aktiviteter og fejlet gulvet, stiller vi igen op i bandeorden og melder af. Vi slutter altid af med

"god jagt ulve -

Akela, vi vil gøre vort bedste -

Vil I GEB, GEB, GEB -

Vi vil GOB, GOB, GOB, vi er ulve i Gråbrødre flok.

Seniorspejdere i 1985

Af Steen Nielsen

Seniorklanen, som består af spejdere mellem 15 og 23 år, er det sidste led i ens spejdertid.

Klanen i Silkeborg består af spejdere fra 1., 2., og 3. Silkeborg og er altså integreret med pigerne. Arbejdet i klanen bygger på at gøre den enkelte i stand til at kunne indgå aktivt i det demokratiske samfund.

For os vil det i høj grad betyde at spejderen skal udvikle sin egen selvstændighed med spejderarbejdet.

Nordpolfæerden 1981 er slut.

DET DAGLIGE ARBEJDE

Det daglige arbejde i klanen foregår i sjak på 3-4 medlemmer, med selvvalgte emner. Et af de aktuelle emner er f.eks. bygning af en shelter, en fast bivuak, i Åkrogen. Sjakkene fungerer i en på forhånd fastlagt periode og er ansvarlige for at nå de opstillede mål. Klanen løser også opgaver i fællesskab, her kan nævnes at Silkeborg Seniorklanen står som arrangør af den årlige "Nordpolfærd", et arrange-

ment med 80-100 deltagere fra troppene i Silkeborg, Sejs og Galten. Nordpolfæerden er et natte-løb der strækker sig over en 15-20 km og foregår i slutningen af januar, bygget op omkring en historie med Rødfrakker, indianere, pelsjægere, smuglere m.m.

Senior-underlejr til divisionslejr 1983.

ARRANGEMENTER

Også for seniorspejdere er der arrangementer på divisionsplan såsom divisionsturnering, en kappestrid på forskellige færdigheder, majturen, en primitiv med god mad og hyggeligt samvær.

Der er efterhånden også blevet tradition for at klanen tager på sommerlejr, i 1983 var der på divisionsommerlejren f.eks. en speciel senior underlejr og i 1984 var klanen på cykeltur fra Skagen over Mors til Silkeborg.

Juniorer.

Af Peter Bramsen.

Fra den første ulvefloks start i 1918 og frem til begyndelsen af 1970'erne, det tidspunkt hvor man begyndte med blandede grupper, var man ulveunge fra sit ca. 8. år til sit ca. 12. år.

Det viste sig nemlig, at børnene kunne være ret svære at motivere det sidste par år af deres ulvetid, når de efterhånden skulle til at gennemgå det samme stof for 3. eller 4. gang.

BEGYNDELSE

For at give børnene nye inspirationer og oplevelser, startede D.D.P. i slutningen af 60'erne spirer af delinger for de 10-12 årige, og i begyndelsen af 70'erne kom så D.D.S. med under navnet juniorer, og mig bekendt var 1. Silkeborg også her først ude.

Der var dog flere gode grunde end ovennævnte, til at starte junior arbejde. Bl.a. mentes der i vide kredse, at overgangen fra den beskyttede ulvetid til det selvstændige patruljearbejde var alt for stor, og at oprykningen kostede for mange medlemmer.

MØDERNE

Derfor blev og stadig bliver juniorarbejdet mange steder kørt som en blanding af ulve- og spejdermøder, forstået sådan, at alle møder er fælles, men at man på møder og tre arbejder i patruljer, med patruljeleder og -assistent, og p.g.a. denne nye struktur har heldigvis flere haft lyst til at fortsætte som spejdere.

1. Silkeborg tæller her i dag op til jubilæet 11 juniorer og 3 ledere.

Ledere

Af Fr. Madsen, gruppeleder

Hvorfor er voksne mennesker spejdere? Ja, nogle bliver først spejdere som voksne. Det er et spørgsmål som ofte bliver stillet.

Svaret, eller rettere svarerne, for den enkelte leder har sikkert sin egen personlige stilling til spørgsmålet, ligger nok i at vi er ledere fordi der ligger en udfordring i det. Fordi vi hygger os med andre ledere. Fordi vi har det sjovt. Der er ingen tvivl om at alle ledere har prøvet at tage hjem fra et møde eller en tur og synes at spejderne er nogle utaknemlige møgunger at lederkolegerne ernogle sære og utålelige mennesker og at det nu kan være nok. Men efter den næste aften eller week-end hvor alt lykkedes og hvor alle hjalp hinanden med tingene - ja så er der ikke noget der er mere inspirerende end at være spejderleder.

En af lederens store opgaver er at være med til at skabe de oplevelser hvor igennem spejderne får lejlighed til at være en del af det fællesskab som Det Danske Spejderkorps er.

LEDERMANGEL

Ledermangel kan være med til at afbryde et ellers positivt spejderarbejde og der gøres derfor også meget i korpset for at uddanne og motivere ledere på alle planer fra patruljeleder til spejderchefer. Især patruljelederen er i denne forbindelse et vigtigt led, idet ansvaret for en af spejderbevægelsens grundideer hviler på disse 14-16 årige evner til at få patruljens medlemmer til at fungere sammen.

Når man ser lidt nærmere på 1. Silkeborgs historie gennem de sidste 75 år viser det sig også at troppen flere gange er blevet ledet af netop patruljelederne i de perioder hvor man har stået uden voksne ledere.

I Troldhøj division, som 1. Silkeborg er en del af, har vi gennem de sidste år i november afholdt en tur for patruljeledere, Stammefærden, som gennem oplevelser skulle give inspiration til det fortsatte arbejde. Tilsyneladende er det noget man blandt divisionens patruljeledere ser frem til med forventning og blandt divisionens voksne ledere er interessen så stor at der har måttet indføres begrænsning i lederdeltagelsen, så turen er lige så inspirerende for børn og voksne.

AT VÆRE LEDER

Det at være leder handler ikke så meget om at kunne gøre tingene bedre end børnene, men om at kunne motivere og så længe man selv synes at spejderarbejdet er sjovt er det også let at motivere til sjovt spejderarbejde for andre, men når man det punkt hvor det ikke er til nogen glæde for en selv, så er det tiden at lade andre komme til.

"Stammefærd".

1. Silkeborg fylder 75 år

Af Wendy Mensberg, gruppestyrelsens formand.

I dagens anledning er der al mulig grund til at fejre landets ældste trop. Som gammel spejderpige, senere som mor til to drenge i troppen og nu gruppestyrelsesmedlem, får man lyst til at skrive et par ord.

De 8-9 år, hvor jeg har haft berøring med 1. Silkeborg tæller jo ikke meget mod de 75; men alligevel har det været dejlige år. Spejderbevægelsen har jo været præget af tidens ideer og tanker, og det har vel ikke været alle der syntes om dem; men lige som årtiderne skifter gør spejderbevægelsen det også.

Vi har også i 1. Silkeborg mærket både de gode og de dårlige tider; men takket være gode stabile ledere og støtte fra forældregruppen, kan vi nu se forår forude.

Lyngby,gade 34.

En gammel fører bladrer i mindealbummet.

Tropfører gennem 14 år for 1. Silkeborg - Kurt Rasmussen - skuer lidt tilbage i tiden og fortæller om de hændelser, der nu er blevet til minder.

Kære gamle spejdere!

Et tilbud om at få lov til at skrive i vor gamle trops JUBI-SPUL kan jeg ikke lade gå fra mig - hvem vil ikke gerne fortælle om noget, der har haft så stor betydning i ens liv, som det at være spejder i 1. Silkeborg? - Så jeg tager fat.

Billedet, der startede minderne.

FREM MED FOTOALBUMS.

Ud af reolen tager jeg nogle af de fotoalbums, som indeholder de mange billeder, der fortæller om et langt og indholdsrigt åremål. Før jeg får lukket op, falder der et billede ud af det ene album, og det er næsten en skæbnens ironi, for billedet forestiller "lærerstaben" anno 1960, da vi startede planlægningen af troppens 50-års fødselsdag. - På billedet ser jeg Ove Jensen, Jens Iversen, Lars Stecher, Knud Jacobsen, Hans Meyer, Kaj Wienberg, Jørgen Sommer og mig selv - og lad så det være starten.

Ved at bladre videre kommer billederne og minderne i flæng. - Jeg ser et af de mange billeder, der blev taget af trop og flokke Sct. Georgs-dagen den 23. april - mange gange foran Skovbakken. - Hvor mange spejdere husker ikke de mange gange, vi afholdt Sct. Georgsparade i Nordskoven på Rævebakken, hvor hver patrulje lydlost skulle indfinde sig på stedet og indtage deres pladser - hvordan vi alle til sidst stående med hinanden i hånden aflagde spejderløftet. - Jeg tror den højtidelige ceremoni har haft betydning for mange af os.

Efter paraden var der ofte ulveoprykning.

Jubilæumsfejre 1960 v/ Ebeltoft.

SOMMERLEJRE.

Lidt senere i dette album begynder de første sommerlejr billeder - sommerlejren i Norge sammen med spejdere fra A-ental, lejr året efter - i 1959 - i Kalø, hvor vore venner fra Norge deltog, Jubi-lejren ved Ebeltoft i 1960, hvor alle spejdere kom vandrede til lejren ad fem forskellige veje - 1. Silkeborg med 60 spejdere for første gang helt nye kærre. Denne lejr var en kæmpeoplevelse for de deltagende 10.000 spejdere.

I forbindelse med disse billeder kommer en række patruljebilleder begyndende med Falke fulgt af Ørne, Glenter, Ugler, Musvåger og Skovmændene, alle forestillende glade spejdere, som det er en lykke at have kendt og været fører for.

Sommerlejrene blev som regel altid mindet ved en sommerlejr fest og forfærdretur på Ryekol umiddelbart efter sommerferien. - Arrangementer, som havde et meget stort fremmøde.

Forældrene blev på denne dag inddelt i patruljer, fik stander og kæmpede på liv og sjæl om at blive den bedste patrulje.

Iøvrigt havde hver sommerlejr sit eget "taleslogan" - et år f.eks. "Gajet" - ja, hvem forstår man i dag, hvad det betød?

I sommerlejren udpegede vi hver dag den bedste patrulje, der som tegn på værdigheden fik overdraget en lille stander. Den sidste dag tilfaldt så standeren den patrulje, der gennem hele lejren havde været lejrens bedste patrulje.

På hver sommerlejr lavede vi et navneskind, hvorpå alle deltagende spejdere og førere skrev deres navne. - Disse skind kan endnu ses i lokalet på Lyngbygade.

Sommerlejr fest på Ryekol.

LEJRBÅL OG NATTEVAGT.

En af de faste traditioner, der hørte med til en sommerlejr, var det sidste lejrbål, der altid sluttede meget sent, og hvorefter alle sov under den åbne himmel.

Hver nat var der nattevagter, hvor alle skiftede og havde vagt 2 timer ad gangen. Sidste vagt skulle have kaffe parat til førerne, når de skulle vækkes - og varm barbevand!!... ikke mindre end tre gange holdt troppen sommerlejr på Thurø, og her var der ligefrem kamp om at få vagten, der faldt på det tidspunkt, hvor solen stod op over Langeland.

NORDPOLSFÆRD.

Til minderne om de mange ture hører også Nordpolsfærden, som vi startede, medens jeg endnu var tropsassistent. Tropsføreren hed Ras og boede på Lyngbygade.

Den første Nordpolsfærd var nær druknet i sne-masser og foregik til fods i området omkring Sinding. - En barsk affære, men alle bestod. Senere fulgte jo mange andre efter, og traditionen fastholdes endnu - det glæder mig.

TROPS-WEEKEND

Op til tre gange om året holdt vi trops-weekend - hver gang til et nyt sted. Derudover tog patruljerne selv på weekends. Og dengang foregik en weekend-tur fra lørdag eftermiddag til søndag eftermiddag. - Vi gik jo i skole om lørdagen, men var "alerede" fri kl. 13!!

FORÅRSTURNERING

De mange forårsturneringer, der altid foregik i St. Bededagsferien, fortjener også en plads i beretningen. - Måske barske og skrappe ture - men konkurrencer, hvor divisionens patruljer og troppe kæmpede mod hinanden. - Divisionen hed dengang St. Blicher divisionen - og jeg kan i flæng nævne divisionschefer som Svend Andersen, Børge Jacobsen og Herbert Busch.

Troppens stander bærer præg af disse konkurrencer. Den bedste trop i det samlede resultat fik overrakt rævehalen - det har vi også prøvet!

Ulve forvandles til spejdere.

ULVEOPRYKNING

Ulveoprykningerne hørte med til de store begivenheder i årets løb, og var altid planlagt meget stemningsfulde og højtidelige. - Det var et stort øjeblik for den nyoprykkede spejder, når "ulvehammen" blev trukket af ham, og han blev afsløret i spejderuniform, som han bar under ulvetrøjen.

I 1960 startede vi de første "Myrepatruljer", der hurtigt viste sig at blive en succes. - Vi vidste alle, at den første tid var meget vanskelig for de nyoprykkede spejder i en patrulje. - I stedet var de nyoprykkede spejdere nu i 3-4 måneder sammen i en "Myrepatrulje" under ledelse af en tropsassistent.

Erfaringer herfra har korpset senere brugt som eksempel for juniorer.

Åkrogen 1984.

ÅKROGEN

Til en kort beskrivelse af de 14 år jeg havde den store glæde at være tropsfører for 1. Silkeborg trop, hører naturligvis også bygningen af Åkrogen og frem for alt minderne om de mange kammerater, der var med til at lave hytten. - Det vil føre for vidt at fortælle om hele arbejdet, men jeg tror, jeg roligt kan sige, at det sammenhold, der her opstod, havde så stor betydning for det videre spejderarbejde, at det måske næsten var det vigtigste.

LOKALE OG TROPSRÅD

Lokalet på Lyngbygade ser i dag ud omtrent nøjagtigt, som i 1969, da jeg trådte tilbage. - De gange, jeg herefter har været i lokalet, dukker alle minderne frem overalt - tænke sig, at den træbeklædning, som vi af skaller fra Knud Nedergaards tømmerhandel afbarkede og gav træbeskyttelse, stadig sidder der.

De årlige forældremøder, hvor så godt som alle forældre deltog og hørte om arbejdet i trop og flokke, bør heller ikke forbigås. - Her dukker navne op på mange gode og aktive tropsrådsformænd og rådsmedlemmer.

Jeg tænker stadig med stor glæde og beundring på Chr. Larsen, Troelsen og Knud Nedergaard - og med dem mange, mange flere. - Uden deres medvirken og aldrig svigtende hjælpsomhed var det aldrig gået.

RESULTATET

af alt dette og meget mere, som ikke har kunnet få plads i denne beretning, er 25 vidunderlige år som ulv, spejder, skovmand, tropsassistent og tropsfører for den trop, der nu runder de 75 år. - Det er 25 år, som jeg tænker tilbage på med meget stor glæde og taknemmelighed. Det er en lykke at få lov til at være med til så meget - og sådanne 25 år kaster man ikke bare fra sig som et afsluttet kapitel, hvorfor jeg må sande ordene: Een gang spejder - altid spejder.

Tak til de mange, der som aktive, forældre, min egen familie, min kone og mine børn gjorde det muligt for mig at være spejder i 1. Silkeborg.

Disciplin en æressag

I 1926 var 1. Silkeborg trops 75-års fødselsdag slem i farezonen. - Målt med datidens øjne var spejderne blevet for slappe.

Det fik den navnkundige tropsfører Regnar Es-

bak til at opløse troppen og inddrage korpsmærkerne. - Han overtaltes dog til at fortsætte, men stillede visse betingelser, som det fremgår af denne og følgende side.

1. Silkeborg 1926.
Tropsfører Esbak.

Da Drengene ved deres stadige Udeblivelse fra Møder og Øvelser har gjort det umuligt for mig at fortsætte som Fører for Troppen, havde jeg besluttet at trække mig tilbage; men paa stærk Opfordring fra de ældre Spejdere har jeg lovet vedblivende at fungere, men dog kun paa følgende Betingelser, som jeg anmoder Forældrene om at indgaa paa, hvis deres Søn vedblivende maatte ønske at være Spejder.

For at starte fra Grunden af, opløser jeg Troppen den 30. Juni, og optager derefter igen Drengene, naar de i den kommende Uge melder sig hos mig med deres Forældres Tilladelse.

Den, der ønsker at indtræde i det danske Spejderkorps' Silkeborg-Afdeling forpligter sig til:

1. At møde hver Gang, der bliver tilsagt, og uvægerlig afmelde, hvis Forhindring indtræder.
2. Som gyldig Grund til Udeblivelse regnes Bortrejse, Sygdom eller skriftlig Meddelelse fra Forældrene angaaende den eventuelle Grund.
3. Prompte Betaling af Kontingent, p. t. 1,50 Kr. pr. Kvartal eller 0,50 Kr. pr. Maaned.
4. Ro og Orden i Lokalet ved Møder, og naar Troppen ellers er samlet.
5. I Tilfælde af Forfremmelse forpligte sig til at varetage de med Forfremmelsen forbundne Pligter.
6. Vær indforstaaet med, at hvis disse fem Punkter ikke overholdes, da at blive afskediget som Spejder i det danske Spejderkorps.

Redaktør SOPHUS SØRENSEN,
Tropsraadsformand.

ESBAK.

Tommy Spejder erkender jeg at have den Pligt
mod Troppen at vide når jeg bliver tilkaldt.

Ligeledes erkender jeg at være indforstået med,
at jeg hvis jeg undlader at møde 2 på hinanden
følgende Gange, det væn sig til Patruljemøde eller Troppens
Kasse udskrives af Troppen.

Kor jeg en gyldig Grund, skal dette mødes til
alle vedkommende sammen med en Meddelelse om grunden
på mine Forældre.

Haj Nielsen. Tage Nielsen. Sven Arbin Petersen
Gunnardt Christensen. Eivind Nielsen. Chr. Nedergaard
Knut Johansen. Rolf Junker. Carl Victor Pindt
Ardild Rasmussen. Merlef H. Skafte. Flemming Estaki
Erik Egeberg. Orla Hensch Lorenson Einar Ryge Larsen
A. Olsen. Peder Hvidved Larsen. Valgasth. Geir.
Knut Nedergaard. Eivind Sørensen
Børge Jacobsen. Børge Lohse Erik R. Petersen
Harry Jacobsen. Frode Løgaard. Einar Rasmussen
Harry Jensen. Ole Lohse

Hvor går spejderne hen - når de går ud?

Stadsgildemesteren for Sct. Georgs Gilderne i Silkeborg - Inger Frederiksen - har på opfordring sendt redaktionen denne artikel om gildearbejdet i Silkeborg.

Ja - hvor går spejderne hen, når de går ud? - Vi er nok mange tidligere ledere, der har spekuleret over det igennem årene.

For mange - for de fleste vel - er spejderårene en række spændende og gode oplevelser, som fylder pladsen godt ud i perioden barn-ungdom. - En mindre del har stadig gnisten i sig og bliver ledere - ofte samtidig med at de uddanner sig. - Men på et tidspunkt forlader de korpserne.

Så stiftes der normalt familier, nogle tager ud og ser verden fra en anden synsvinkel - men for manges vedkommende kommer Sct. Georgs Gilderne ind i billedet. - Ikke for at genopleve ungdoms- og lejtid. Mere fordi der blev sidende noget "spejder" i dem efter en lidt forslidt - men evig gyldig frase: Een gang spejder - altid spejder.

Sct. Georgs Gilderne er en sammenslutning af gamle spejdere. - Dog optages der - efter særlig paragraf - "ikke-spejdere", der har gjort en indsats enten gennem deres børn eller på anden måde vist interesse og hjulpet med for denne sag.

Sct. Georgs Gilderne er startet i Danmark for 52 år siden i 1933 og bredte sig gennem årene udover den ganske verden. - De var fremsynede de mænd, der stiftede Gilderne. De forudså allerede i den spæde start, at det kunne blive en verdensomspændende bevægelse - hvad det også blev! - De tænkte nye tanker og omsatte dem i aktiv handling.

GILDERNE I SILKEBORG

I Silkeborg startedes det første Gilde i 1938. - Det bestod af "gamle drenge" (M/K), og godt og sikkert voksede det. - I 1958 blev 2. Gilde født, 5 år efter i 1963 fulgte 3. Gilde, og i 1970 så 4. Gilde dagens lys. Interessen for gildebevægelsen var nu så stor, at 20 nye "gamle spejdere" kom med fra Gildets start - og vi vil gerne have mange flere.

Selvom Sct. Georgs Gilderne er baseret på spejdere, er det heldigvis sådan, at ægtefæller kan deltage i næsten alt, hvad der sker i Gilderne. - Det er jo meget positivt, at man sammen kan opleve, høre og diskutere de forskellige arrangementer.

LAUGSARBEJDE

Udover at man hører til i et bestemt Gilde har de fire Gilder tværgående laug, og gildebrødrene tager på tværs af gilderne del i laugsarbejdet. - Man kan frit vælge eller lade sig vælge. Det kan være som medredaktør af gildebladet "ØKSEN", hvis interesse går i den retning eller f.eks. Good-turn -(som alle spejdere kender) laug. - Glemmes må heller ikke spejderlauget - det laug, hvilket vi gennem har den direkte kontakt med spejderne - og det er alle spejdere fra KFUM, KFUK og Det Danske Spejderkorps.

Spejderlauget arrangerer hvert år et "Økseløb" for de store spejdere og et "Spadeløb" for de mindre.

På en dejlig forårsdag i 1983 blev der sammen med DDS arrangeret noget nyt: "Spejder for en dag", hvor mange mennesker fik indblik i, hvad det vil sige at være spejder, når det er bedst og indblik i, hvad der foregår i troppene - eller grupperne, som det hedder på nydansk..

En tilsvarende dag er med på 1985-programmet - den 20. og 21. april. Det er en god appetitvækker!

I et af gilderne findes en særlig "Girafpatrulje", der er klar til at hjælpe lederne hos spejderne - det kan være en nystartet trop, eller ledere, der er i tidsnød - eller hvad årsagen til brug for assistance iøvrigt kan være. - Den er der - og den er parat!

HJÆLP ANDRE

Humanistisk hjælpearbejde er også et af formålene for Sct. Georgs Gilderne. - Igennem de 15 år, Good-Turnmærket er blevet solgt af spejdere og gildebrødre, er der indsamlet 1 mill. kr. - Vort store Bingspil, loppemarkeder, tombola og meget mere giver mange penge, der alle bruges til bl.a. Ulandsarbejde - Ældretjeneste - Handicappede spejdere - Børnegårde - og eksempelvis søger mange troppe/grupper hjælp til start og udstyr.

Vi er her for at hjælpe samtidig med, at vi har et rart fællesskab og et festligt og fornøjeligt samarbejde gilderneimellem og alligevel en stor ærbødighed for lov og løfte - akkurat som da vi var spejdere.

Men - som nævnt ovenfor - kan vi ikke give jer spejderoplevelserne tilbage. Med den modenhed, som årene giver, kan man realisere det, der i ungdommen var ubevidst - det idealistiske - det etiske - det gode kammeratskab og følelsen af et fællesskab. - Alle de mange ting, der gjorde at godt at være spejder - dem kan man finde i Sct. Georgs Gilderne, når man fortsat selv er interesseret i at gøre en indsats.

I er alle hjertelig velkommen!

